श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्रीमद्वेङ्कटाध्वरि विरचितम्

॥ श्रीलक्ष्मीसहस्रम् ॥

॥ मङ्गळस्तबकः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using LaTeX and the **skt** font.

श्रीः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ मङ्गळस्तबकः ॥

भागधेयं भजेयं तत् फणिशैलकुटुम्बिनः।
मनीषिणो यदेवाहुर्मङ्गलानां च मङ्गलम्॥ १ ॥

तनोति सिन्धोस्तनये कथञ्चित् तवांशलेशो यदि सन्निधानम्।
तृणोऽपि माङ्गल्यमुपैत्यखर्वं दूर्वादिरेवात्र निदर्शनं नः॥ २ ॥

गरुडध्वजवल्लभे शुभे गणवर्णादिजदोषशान्तये।
वरदे तव वाचकं पदं कवयः काव्यमुखे प्रयुञ्जते॥ ३ ॥

विदुः पदाब्जं तव विश्वमङ्गलं हरिप्रिये यत्परिवारवैभवात्।
समाश्रिता स्थाणुमपि श्मशानगं जगत्यपर्णाजनि सर्वमङ्गला॥ ४ ॥

तातो दुग्धपयोनिधिः सहभुवस्ते कौस्तुभाद्याः शुभा
देवस्त्वव्ययदिव्यमङ्गलवपुः श्रीवत्सलक्ष्मा पतिः।
नाम श्रीरिति धाम पद्ममखिलक्षेमङ्करः पक्षिराड्
वाहः को हरिवल्लभे कथयितुं माङ्गल्यमीष्टे तव॥ ५ ॥

यस्तु श्रीर्न पुरस्करोत्यविनयाद्वस्तु त्वदीयं शुभं
तस्मिन् नृत्यति दुर्गतिश्चिरतरं तत्र प्रमाणं तु नः।
दुर्वासः प्रतिघोद्गमादधिगतः स्वर्वासवत्त्वच्युतिं
दिव्यं माल्यमहो मदादगणयन् देवः शचीवल्लभः॥ ६ ॥

दृष्टिः शिवोदयकरी करुणाभिरार्द्रा
युक्तं तवाम्ब भजते भवतारकत्वम्।
ज्येष्ठाश्रयोऽपि मघवा स्तुतिभिस्तवाहो
प्राप्यातुलोऽजनि पुनर्वसुवर्गमुच्चम्॥ ७ ॥

फणिशयदयिते तव स्तुतिर्भगवति पावनरीतिमाश्रिता।
अवितथमत एव तद्बलाच्छुभमगतोऽपि सुमङ्गलत्यहो॥ ८ ॥

त्वद्भ्रातुरिन्दोरनुचारयोगात् प्रायेण मूढोऽप्यशुभः कुजन्मा।
स्वभूविभूषे स बुधाग्रगण्यो बभूव जग्राह च मङ्गलाख्याम्॥ ९ ॥

जगृहे क्वचिदच्युतोऽवतारे जगतां मातरिनान्वयं पुरा यः।
तमजस्रमिनान्वयं नयन्ती शिवतातं शिवतातिमातनोषि॥ १० ॥

कुत्पत्तिमूलमपि केशवपादपद्मं
    कल्याणि ते शुभकरान्वयमेलनेन।
त्रैलोक्यमङ्गलमजीजनदब्धिकन्ये
    तीर्थं शिवत्वपरिदायि कपालिनोऽपि॥ ११ ॥

कन्ये दुग्धोदन्वतस्तावकीनं मन्ये रूपं मङ्गलं मङ्गलानाम्।
यत्सावर्ण्यप्राप्तभद्रा हरिद्रा सौमङ्गल्यं संविधत्ते वधूनाम्॥ १२ ॥

यस्ते रूपमुपास्ते शुभं प्रपन्नं श्रियं हरिद्राजाम्।
तत्क्रतुनयेन स वहेदमुत्र जननि श्रियं हरिद्राजाम्॥ १३ ॥

॥ इति श्रीमद्वेङ्कटाध्वरिविरचिते श्रीलक्ष्मीसहस्रे मङ्गळस्तबकः ॥